

Digitaal raadslid anno 2006

We schrijven februari 2003 als het Instituut Publiek en Politiek de verkiezing van het meest digitale raadslid van 2002 organiseert. Het was toen nog zo bijzonder dat een raadslid zich op internet presenteerde dat het nodig was dit fenomeen op deze manier onder de aandacht te brengen. Sindsdien is er veel veranderd. De Nederlandse politiek heeft internet als medium ontdekt. Grote hoeveelheden raadsleden (hoeveel precies weet volgens mij niemand) hebben een website (al dan niet in de vorm van een weblog) en ook wethouders en een enkele burgemeester zijn op internet te vinden.

Waarom zou je je als raadslid met internet bezig houden? Je wordt toch geacht je onder de mensen te begeven? Ga toch de straat op! Het stadhuis uit (ja, dat zouden vooral de wethouders wel graag willen). Nu kun je tegenwoordig op steeds meer plaatsen ook op straat mobiel internetten, dus dat hoeft geen beletsel te zijn. Maar daar wil ik het nu niet over hebben. Wel wil ik een lans breken voor meer digitale raadsleden.

Waarom?

Ten eerste biedt een eigen website je de mogelijkheid je mening te uiten zonder tussenkomst van de 'reguliere' media. Er komt geen journalist of redacteur aan te pas. Je bent je eigen baas en kunt aan een ieder die dat wil lezen laten zien wie je bent, wat je doet en wat je belangrijk vindt. Ben je een saai iemand, dan kun je dat prachtig op je website laten zien. Ben je een bevlogen partijpoliticus? Prachtig. Ook dat kan je naar eigen inzicht uitdragen.

Ten tweede biedt een website je bij uitstek de mogelijkheid je te verantwoorden voor je daden. Waarom stemde jij voor (of tegen) dat omstreden voorstel? Welke overwegingen speelden een rol, wel belangen heb je laten meewegen? In de krant komt, als je geluk hebt, een leuk citaat. Maar de brede afweging komt daar niet tot z'n recht. Op je eigen website wel. Ten derde bieden websites de mogelijkheid te reageren op elkaar. Heeft je collega het helemaal verkeerd begrepen? Rijg zijn opvattingen digitaal aan het mes. Iedereen kan het meelesen en er op reageren (dat moet je dan wel mogelijk maken natuurlijk).

Alleen maar voordelen? Nee, niet alleen maar. Je moet allereerst wel een mening hebben, een standpunt innemen. Zo niet dan valt dat op een eigen website wel snel op. Ander nadeel is dat je tot in lengte van jaren kan worden geconfronteerd met je gedane (en online gepubliceerde) uitspraken. Vooral heel vervelend als je genegen bent regelmatig van mening te veranderen. Ten slotte kan het wel eens voorkomen dat iemand het met je oneens is en je dat laat weten ook. Dat is wel even schrikken natuurlijk. Voor al die raadsleden die bovenstaande voordelen vinden opwegen tegen de genoemde nadelen kan ik zeggen: get online.

En die bestuurders dan? Ook online? Ja, natuurlijk, maar wel met enige extra voorzorgsmaatregelen. Zo spreekt een bestuurder in Nederland niet namens zichzelf, maar namens het bestuursorgaan waar hij of zij lid van is. Daarnaast kan alle communicatie met een bestuurder onderwerp zijn van de Wet Openbaarheid van Bestuur of de Algemene wet bestuursrecht (zie ook: <http://irs.ub.rug.nl/ppn/280025319>). Het kan dus geen kwaad als bestuurder de formele status van de website voor de bezoeker te verduidelijken. Maar, met die voorzorgsmaatregelen geldt wat mij betreft ook voor bestuurders: dit is de 21ste eeuw, uw achterban beperkt zich al lang niet meer tot de courant, get online!

Remco Kouwenhoven